

**Gyémántmisém,
2013. augusztus 25.**

Gyémántmisém kezdetén, hálásan köszönöm a köszöntő mondatokat és szívem túlcserélő szeretetével köszöntök mindenkit, a név szerint említetteket és név szerint nem említetteket.

„Magasztalja az Urat az én lelkem,
És szívem ujjong az örömtől
Istenemben és Megváltóban,
Mert nagyot művelt velem Ő,
aki Hatalmas”

Kiválasztott, s meghívott népe szolgálatára. Nem érdemeim miatt, hanem végtelen irgalmából. Nem én választottam Őt, hanem Ő választott ki engem, és arra rendelt, hogy gyümölcsöt teremjek, s maradandó gyümölcsöt. Kimondhatatlanul bőségesen elhalmozott kegyelmével Mélyen átértzett alázatos hittel vallom: Isten kegyelméből vagyok az, ami vagyok. És hálatelt szívvel mondok köszönetet azért, hogy hatvan éven át megőrzött szolgálatában és most itt állhatok oltára előtt és bemutathatom gyémántmisémet.

Szálljon a szívemből végtelen hála az Ég felé!

És szálljon hála mindazok felé, akiknek köszönettel tartozom hivatásom kibontakozásáért, megerősödéséért, s hivatásomban való hűségem megmaradásomért.

Hála, a vallásos légkörű családi otthon felé, hála áldott emlékü jó szüleim, s testvéreim felé.

Hála iskoláim felé.

Hála ferences atyák felé, közülük különösen egy felé, az életfogytiglanra ítelt, Szovjetunióba elhurcolt, s Finn Karéliában elhunyt Pelbárt atya felé, aki a Szent Ferenc és a bélpoklos találkozásáról szóló, magával ragadó szentbeszédével, elültette bennem a hivatás magját.

És hála, a hivatásom véglegessé tevő, II. János Pál pápa szavaival: „Esztergom rendíthetetlen bíboros érseke felé, aki magasztos erények példáját adta a katolikus világnak”. Benne nékem is. Akire egy egész ország tekintett fel bizalommal, mert keményen, hősiiesen védelmezte, az egyház, a haza, az üldözöttek érdekeit Úgy éreztem, nekem is be kell állnom ebbe a hősi seregébe.

S felvételemet kértem a ferences rendbe. Felvettek. S amikor a rendbelépés előtt elbúcsúztam a családtól, rokonságtól, keresztapám azt mondta engem féltő szeretettel: Fiam! Ne menj el barátok! Rátok a vértanúság vár! Én pedig határozottan válaszoltam. Elmegyek keresztapám! Én a vértanúságot is vállalom”.

Nem lettem vértanú, még börtönviselt hitvalló sem. De vértanú rendi testvéreimnek, a hivatásom magját belém ültető vértanúnak is, emléket állíthattam itt a templom bejáratánál.

A Rendben, Szent Ferenc atyánk szavaira emlékeztetve, testvéreket adott az Úr mellém. Csak a legkiválóbbat említem, Aladár atyát. A rendben neki, köszönhetem a legtöbbet. Köszönöm szuggesztív atyai szeretetét, a maradandóan

belénk oltott ferences optimizmust, élnitudást, és legfőképpen azt, hogy 60 évvel ezelőtt, Dr. Szabó Imre püspök úrral pappá szenteltetett. Ezzel elértem a legnagyobbat, amit ember elérhet a földi létben. Végtelen boldog voltam. És lelkesen tettem mindig azt, amit tenni kellett, illetve amint lehetett. Mindig a jót! És ezért mennyi tiszteletet és szeretetet kaptam a sok száz és ezer diáktól és jó hívőtől és nem hívőtől.

És mindezekért hála az itt jelenlevőknek és jelen lenni nem tudóknak, s hála mindazoknak, akik értem csak egyszer is imádkoztak.

Hogy méltóképpen mutathassam be gyémántmisémet, vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Dr. Frajka Félix

Félix Atya: gyémántmise
2013. augusztus 25.

Kedves Jubiláló Félix Atya,
Kedves Testvérek!

A hívő ember számára a hálaadás legteljesebb kifejezése maga a szentmise. Nem véletlen, hogy az egyik ősi elnevezés a misére az *eucharisztia*, a hálaadás Istennek.

Most Félix atya hatvanéves papi-szerzetesi szolgálatáért adunk hálát Krisztus kereszttáldozatához kapcsolódva.

Már megismerkedhettünk élet-útjával, személyes bemutatása szerint. DE fontos az is, hogy az igehirdetésben is megemlékezzünk róla.

A gyémántmise hagyományos emberi elnevezés a 60 év lelkipásztori munka ünneplésére. Mégis kifejezhet valami nagyon fontosat, lényegeset:

Ahogy a gyémánt kristályszerkezete mentén vissza tükrözi, szórja a fényt: értékesen ragyog, úgy papi-szerzetesi sorsok is felragyogtatják az egyetlen igazi Fény, Isten világosságát, bevilágítva emberi életeteket.

Hiszem, hogy Félix atya 60 éves hűsége, kitartása valóban Istent sugárzó fény volt és marad sokak számára.

1. Hiszünk, hogy hivatását Isten élesztgette szívében, amint erre utal is gyémántmisés meghívójának egyik szentírási mondata.

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak benneteket, és arra rendelvelek, hogy menjetek, teremjete gyümölcsöt, maradandó gyümölcsöt.”

(Jn 15,16)

Ő ezt elfogadta, vállalta, egész életre szóló elkötelezettséggel. Hívatása útján sajátos szint jelentett, hogy annak kibontakoztatását Assisi Szent Ferenc családjában a Szent eszményeire tekintve a ferences közösségben vállalta. Bizo-

nyára ez is közrejátszott abban, hogy a pedagógus-tanári pályán elkötelezte magát.

Nekem is volt fizikatanárom és jó szívvel őrzöm ezeknek az időknek emlékezetét. Ő tudott biztatni, teret engedni a tudás fejlesztésének. De tudott követelni is, amire az elbizonytalanodó kamaszoknak olyan szüksége van, mint a szőlőveszőknek a támaszt nyújtó karóra.

Későbbi reflexióimban méginkább nagyra értékeltem a ferences atyák gimnáziumát. Mert olyan korban éltünk, amikor a hivatalos ateista államideológia a hitet megvetette, sőt üldözte, hamisan a tudományra hivatkozva. És mi megtapasztalhattuk szerzetes tanáraink, így Félix atya révén is, hogy a hit és a tudás nem ellenlábások, hanem egymást kiegészítve, hozzájárulnak egy harmonikus világszemlélet kialakításához.

Ismeretségünk későbbi tapasztalata alapján azt is fölismertem, hogy Félix atyában a hit és a hazaszeretet belsőleg kapcsolódnak, segítik, támogatják egymást.

Bár keresztény hitünk fölötté áll a nemzeti hovatartozásnak, egybegyűjti minden nép, nemzet polgárait, mégis tudjuk, hogy a természetfeletti egybegyűjtés természetes alapokra is épül, ahol jelentős szerepe van a nemzeti együvé-tartozásnak, a közös otthoni kultúrájának. – Természetesen mindig nyitottan a kegyelmi közösség felé. – Szent István királyunk ezen az úton indított el minket, Krisztusra, mint sziklára építve nemzetet, hazát. Ezt az örökségünket akarják most mindenféle álságos gondolatokkal elvenni tőlünk, a modern, új nyitott világ szlogenjével, ami csak szétforgácsolódáshoz, bomláshoz vezet.

Félix atya igaz meggyőződéssel mondhatja, hogy számára Krisztus és a haza szeretete valóban mindig erőt jelentett működésében.

Mivel emberi időbeosztásunk véges, tanári feladata nyilván kevesebb időt engedett a keresztény közösségek pasztorálására. Mégis megadatott neki, hogy papi küldetése eme alapvető feladatait épen itt a rózsadombon, sokrétű közösségépítő munkájával kibontakoztassa.

2. A gyémántmisés meghívón, szolgálata mottójaként, Szent Pált is idézte az atya: „Amíg időnk van, tegyük a jót.” (Gal 6,9)

A jóság elsődleges bibliai értelme a másokon való segítség, mások támogatása. Ilyen értelemben használja az apostoli igehirdetés az Apostolok Cselekedeteiben. Összefoglalóan így jellemzi Jézus Krisztus működését: „Körüljárt, jót cselekedve” (10,38)

3. De a jóságnak van egy másik súlyozott bibliai jelentése is, ami a teremtett világhoz kapcsolódik. Isten megteremtve a világmindenséget, annak uralmát a képmására alkotott emberre bízta. Az ember, felelős úrként kezeli a rábízott világot. Ilyen értelemben a jóság, a teremtett javak Istennek tetsző használatát jelenti.

Ha jól belegondolunk, bizony kevésszer mondhatjuk el, hogy az emberiség Isten szerint él evilági javaival. A javak elosztásának kiáltó ellentéte, a ter-

mészet hasznáért való kiszípolozása és még sok egyéb, Isten ellenében működő tények! Nem azt mondom, hogy ezek egyszerűen megoldható kérdések. De azt igen, hogy a hívő ember számára a jóság evilág javainak Istennek tetsző, az ő értékrendje szerinti felhasználását is jelenti.

Félix atya, nemcsak a természet rendje tudományos, tárgyyszerű megismerésére vezetett minket, mint tanár. Egyénisége, ferences lelkülete, egyszerűsége közvetítette felénk Szent Ferenc „Naphimnuszának” gondolatait, hogy a teremtett világ igazi rokonunk, melyet kellő tisztelettel, sőt szeretettel kell istápolnunk, gondoznunk.

4. Nekünk Isten-adta feladatunk, hogy a jóság mindkét útját a másokon való segítést és a teremtett javak felhasználását segítse elő életünk!

Van még egy idézet, Krisztusi mondat a gyémántmisés meghívón: a feltámadt Krisztus megjelenésekor köszönti így tanítványait: „Béke veletek” (Jn 20,26).

Ebben a mondatban, éppen azért, mert a feltámadt Krisztus köszöntése, benne feszül a keresztény jövő bizonyossága. Mi is oda vagyunk hívva, ahol a föltámadt Krisztus van, az Atya dicsőségében. Ennek a jövőnek a reménye kell, hogy áthassa földi életünket, hogy „akár alkalmas, akár alkalmatlan,” akár „vívószélben,” akár „ellenszélben” képviseljük és éljük Krisztus evangéliumát.

Gyémántmisés testvérünknek bizony kijutott az „ellenszelekből”. Olyan időkben kötelezte el magát a papi és szerzetesi hivatás mellett, amikor már egyértelművé vált, hogy az államhatalom szinte minden eszközzel föllép a keresztény hit és az Egyház ellen. Erős akadályok közepette kellett vállalnia és érelnie papi-szerzetesi küldetését. És kitartott hűségben, mindig igényes elkötelezettségben mind a mai napig.

Úgy vélem az Isteni Gondviselés jó hozzá, a „derék szolgálóhoz”, mert megadatott neki, hogy éppen itt, a rózsadombi közösségben segítse biztosítani a hívek számára oly fontos erőt adó szerzetesi, evangelizációs jelenlétet: a rendházépítést, a hittanterem megvalósítását, a harangok Istenhez hívó szavát. Igen, ezek már a Krisztusi béke-ígéret előhangjai voltak és maradnak mind Személye, mind a közösség számára.

De Krisztus békeüzenetének van egy másik vonatkozása is. Jézus mondja: „Az én békémet adom nektek. Én nem úgy adom, ahogy a világ adja.” (Jn 14,27)

Ez a béke Krisztus személyes ajándéka. Nem függ y a külső, evilági körülményektől, jó vagy balsorstól. A hívő imádságos, személyes kapcsolatban bontakozik ki.

Befogadására azonban fel lehet készülni, elébe lehet menni. A lelkipásztori munkának ebben fontos szerepe van.

És amikor Félix atya erre hivatkozik 60 év lelkipásztori emlékezésébe, bizonyonnyal utal arra, hogy ő Krisztus békéjét tartotta fontosnak, hogy közel vigye a rábízottak felé.

Az evangélium pedig boldognak hirdeti a békességszerzőket, a békesség eszközeit!

Kedves Félix atya, Kedves testvérek!

Hiszem, hogy jubiláló atyánk gyémántmiséje, pontosabban az elnevezés, több pusztán emberi szóhasználatnál!

Ő egyénisége, személyisége adottságai szerint valóban Isten gyémántja, aki elfogadta, vállalta az Isteni hívást, aki életfeladatának tudja a jóság szolgálatát, aki a Krisztusi béke eszközeként értelmezi küldetését, hogy Isten fényét sugározza sokszor zaklatott, homályos földi valóságunkba.

Kísérje továbbra is életét, szolgálatát Istennek bátorító és megvilágosító fénye! Ámen

Dr. Gaál Endre
Nagyprépost

Honlapunk „Galéria” menüpontja alatt megtalálható a gyémántmise teljes hangfelvétele és a gyémántmiséről készült filmfelvétel is.